

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

25 Nisan 2012 tarihinde Cumhurbaşkanı tarafından onanan, Resmi Gazete'de 26 Nisan 2012 tarihinde yayımlanan 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkındaki Kanunun uygulamalarındaki aksaklıkların araştırılması için Anayasa'nın 98'inci maddesi ve İçtüzüğü'nün 102 ve 103'üncü maddeleri gereğince Genel Görüşme açılmasını arz ve talep ederim.

Seyfettin YILMAZ
Adana Milletvekili

ADI SOYADI	BÖLGESİ	İMZA
Tunca Toskay	Ankara	Tunca
Enver ERDEM	Elazığ mu.	Enver
MUSTAFA KALAYCI	KONYA	MUSTAFA
Bülent BELEN	TEKİRDAĞ	Bülent
Emir Haluk Ayhan	Düzce	Ayhan
Mümin Kuthaka	Sakarya	Mümin
Ahmet Duran Bulut	Balıkesir	Ahmet
Mehmet Bideğer	Niğde	Mehmet
MUSTAFA ERDOĞAN	Sivas	MUSTAFA
Reşat Özgen	Tokat	Reşat
Kemalettin Yılmaz	Ağrı	Kemal
Celalettin Adan	İSTANBUL	Cela
Umut Başeser	İST. MU.	Umut
Ali Uzun	Aydın mu.	Ali
Bahattin Seker	Dilek mu	Bahattin
Öktay Öztürk	Erz. mu.	Öktay
Atilla Kaya	İST. MU.	Atilla
Ali Halim	Sakarya	Ali
D. Ali TORLAR	İSTANBUL	D. Ali
Nezhat Korkmaz	İsparta	Nezhat

GEREKÇE

25 Nisan 2012 tarihinde Cumhurbaşkanlığı tarafından onanan, Resmi Gazete’de 26 Nisan 2012 tarihinde yayımlanan 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkındaki Kanunun yürürlüğe girmesiyle uygulamada bir dizi aksaklıklar ortaya çıkmıştır.

Kanun, Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin değerlendirmesine yönelik sosyal boyutu bir kenara bırakarak sadece gelir elde etmek amacıyla ele çıkarılmıştır. Orman köylülerinin kalkınmalarının desteklenmesi kanunun ruhu olması gerekirken, bu kanunda çok düşük bir oranda kaynak aktarmak suretiyle orman ve orman köylüsüne gerekli önem verilmemiştir. Bu uygulama, köyden kente olan göçü daha da hızlandırmaktadır.

Kanunun bugüne kadar uygulamasındaki aksaklıklar kendini göstermiş ve 450 bin hak sahibinden yaklaşık 300 bin hak sahibi başvuru yapabilmektedir. Açılan ve kesinleşen davalara orman olduğu iddiasıyla ve bundan sonra açılacak davalar neticesi, orman olacak yerler hakkında bir düzenleme yapılmaması hukuki sıkıntıların ilerleyen günlerde baş göstermesi kanunun uygulaması ile ilgili aksaklıkları biraz daha arttıracaktır.

Birçok yerde bedellerle ilgili sıkıntılar yaşanmış, değer belirlemede istenen hassasiyet gösterilememiş, haksız bedel belirlemelerinden dolayı mağduriyetler oluşmuş, Kanunda belirtilen ilgili madde gereğince itiraz etme hakkının verilmemesi hukuki yolu kapatmıştır. Bundan dolayı bu kanun Anayasaya aykırılık içermektedir.

Ayrıca bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş şehirleşme ve sanayileşmeye maruz kalmış rant içeren bu yerlerin orman köylüsüyle hükümet tarafından eş değerde tutulması eşit bir yaklaşım olmamıştır. Nitekim orman köylülerinin bu konudaki mağduriyetleri yapılan inceleme gezilerimizde bizzat tespit edilmiştir.

Başvuru süresinin 3 ay uzatılmasına rağmen hak sahiplerine fiyat takdir bedellerinin açıklanmaması ciddi sıkıntılar oluşturmaktadır. Bedel açıklanan yerlerde özellikle kırsal kesimde orman köylülerinin yaşadığı bölgelerde bu fiyatlarla köylünün topraklarını alamayacak olması ciddi sosyal problemleri beraberinde getirmektedir.

Kimi yerlerde ve kırsal kesimde müracaat parasını bulamamaktan dolayı hakkını kaybedecek vatandaşlarımızın uğrayacağı mağduriyetler mutlaka giderilmelidir. Hak sahibi olduğu ve yıllarca kendi arazisini kullanan insanlarımızın arazilerinin ekonomik nedenlerle ellerinden alınması yeni sorunlar yaşanmasına yol açacaktır. Maliye Bakanlığı tarafından yapılacak uygulamalar, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile birlikte koordine edilmeli ve mutlaka çözüme kavuşturulması gerekmektedir.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkındaki Kanunun uygulamalarındaki sorunların belirlenerek gerekli çözümlerin oluşturulabilmesi için Anayasa'nın 98'inci maddesi ve İçtüzüğü'nün 102 ve 103'üncü maddeleri gereğince Genel Görüşme açılması gereklilik arz etmektedir.